

Những người đàn ông lớn

“Em xanh xao quá, không như anh tả với chị. Em biết đàn ông sẽ nói gì khi vợ biết chuyện không? Em không thể tưởng tượng nổi đâu, mà em cũng đừng biết làm gì, tệ bạc lắm em!”

Đêm qua em đã thấy anh trong chương trình thời sự.

Em không thể tự lừa dối mình, em vẫn âm thầm dõi theo từng bước của anh đi, từng mẩu tin tức về anh trên mạng, trên báo hàng ngày và cả chương trình thời sự trên tivi. Hoạt động của 1 quan chức trẻ và năng động, đầy nhiệt huyết, tham vọng như anh luôn luôn là trung tâm sự chú ý và cả sự ngấm ngầm nghi ngại của mọi người.

Em không phải là mọi người. Em không phải là 1 trong những công dân hăm hở lẫn tò mò đọc mọi tin tức nghiêm túc cũng như lá cải câu khách về một vị quan chức trẻ nói nhiều, tuyên bố nhiều và đang lên như điều này có thực sự làm được gì cho dân cho nước!

Em chỉ là 1-trong-những-người-yêu-trong-bóng-tối-đã-bi-ruồng-bỏ của anh thôi!

Và là 1 trong những con thiêu thân đã mù quáng lao vào ánh sáng xanh ma mị của hào quang anh và tự nguyện từ bỏ thế giới ban ngày để lạng lã sống trong thế giới đen tối của anh và chờ đợi.

Em không biết mình chờ đợi gì suốt 5 năm qua, khi đã xa anh, và suốt 5 năm yêu anh của 1 thời em trẻ trung, tràn đầy sức sống và niềm tin vào tương lai.

Em chỉ mới vừa tốt nghiệp đại học khi gặp anh.

Lúc đó anh còn chưa ở vị trí như bây giờ.

Nhưng anh đã có vòng hào quang rất đặc biệt của 1 người đàn ông đầy uyên bác, kiến thức, học vị và cả tham vọng ngời ngời trong mắt. Anh ăn nói đầy sảng khí, hào sảng, miệng cười ngạo nghễ và đôi mắt lấp lánh sau làn kính trắng. Giọng anh trầm ấm nhưng vang dày như tiếng chuông trầm khi ngân lên đầy cảm xúc trên diễn đàn của những cuộc họp, có thể làm rung động bất

cứ con tim có nhiệt huyết và có tri thức nào.

Em đã gặp anh như vậy đó, không hẳn là định mệnh hay sắp đặt của số phận đâu - em không tin vào những điều hão huyền, huyền dụ rất sến đó để lý giải cho sự tuyệt vọng hay thất bại của con người trong đời. Em đang ở tuổi 20 khát khao kiến thức, được dâng hiến sức trẻ cho 1 sự nghiệp tốt đẹp và có ích cho xã hội. Anh đã đánh thức tất cả những làn sóng mạnh mẽ đó trong em.

Anh là nhà khoa học có tên tuổi, là 1 tiến sĩ kinh tế trẻ chỉ vừa 40 tuổi về trường đại học nói chuyện theo lời mời của Đoàn sinh viên.

Anh đã thu hút , chinh phục mọi người không phải bằng kiến thức của mình (những Giáo sư đầu bạc của em có nhiều kinh nghiệm và kiến thức hơn anh gấp nhiều lần) mà bằng nhiệt huyết, sự duyên dáng, hóm hỉnh , thông minh, lắt léo và trên hết là niềm đam mê chiến thắng người khác của riêng anh. Nhờ đó anh đặc biệt lung linh và rực rỡ nhiều màu sắc hơn những khuôn mặt già lạnh lùng, nhạt nhẽo và co rút sau bụi giảng trường đại học. Anh biết thả lỏng cho những mơ ước và biết đẩy người ta đi tới phía trước. Dù không biết đi đâu và có gì đang chờ đón mình phía trước.

.

Em ra trường và lập tức hăm hở về làm việc tại 1 tổng công ty của Bộ với tấm bằng đỏ tốt nghiệp đại học, và bằng C tiếng Anh của 1 trường đại học ngoại ngữ danh tiếng, em có mọi cánh cửa mở ra trước mặt.

Em gặp anh lần thứ 2 trong 1 buổi tiệc chiêu đãi của Bộ với đoàn khách là những nhà đầu tư lớn nước ngoài.

Không thể nói em đã ngưỡng mộ anh như thế nào, lần đầu tiên em thấy 1 viên chức chính phủ nói thứ tiếng Anh học thuật lưu loát và duyên dáng với khách nước ngoài không cần phiên dịch, ngoài ra tài ăn nói dí dỏm hoạt bát và kiến thức mênh mông , phong thái lịch lãm của anh đã chinh phục toàn bộ quan khách ngày hôm đó.

Rượu chảy tràn ly, những lời bóng bẩy, những dự án kế hoạch phát triển lớn lao có tầm vóc quốc gia, quốc tế và cả những con số hứa hẹn được đưa ra. Anh đã rất thành công trong việc thuyết phục những nhà đầu tư lần đầu tiên

đến Việt nam tin tưởng vào hướng phát triển lâu dài của đất nước và 1 nền kinh tế có định hướng nhưng trẻ và mạnh mẽ của Việt nam những thập niên 90 có nhiều cải tổ lớn.

Em đã nuốt từng lời anh nói, mắt em rục rịch sáng, em cười huyền thiên và say ngất ngư không cần nhấp 1 ngụm rượu nào. Em không biết em đã mê anh rồi, nhưng anh biết điều đó. Bằng kinh nghiệm của 1 người đàn ông ở lứa tuổi quá 40, anh thừa biết ánh mắt đen với đồng tử mở lớn hết cỡ để thu hút hết hình bóng của anh vào đêm đó là ánh mắt của 1 con bé đang yêu.

Và anh không bỏ lỡ cơ hội chinh phục em như không bỏ lỡ bất cứ cơ hội nào trên con đường quan lộ và công danh của anh.

Em còn gặp anh nhiều lần sau này nữa, mà không hề hay biết tất cả không là tình cờ (hay may mắn như em nghĩ) mà đều do anh tinh vi khéo léo sắp đặt.

Rồi những chuyến đi công tác nước ngoài liên tục tình cờ gặp anh, em lúc đó cũng đang lên như diều gặp gió trong công ty, cô gái trẻ mới ra trường được ban giám đốc chiếu cố cho nắm những khách hàng lớn có tầm cỡ và được đặt cách đi nước ngoài họp hành và học hỏi liên tục, lại kiêu hãnh ngấm ngấm về tài năng và trí tuệ của mình đã được đánh giá đúng và được tạo cơ hội phát triển hơn những bạn đồng trang lứa, ra trường cùng thời khác, mà đâu ngờ rằng có bệ đỡ từ anh và những âm mưu hành lang tối tăm của anh.

Không chỉ vì em đẹp và trẻ, vì em có ánh mắt nhìn mê dại, khờ khạo và cả tin ấy.

Anh cần những cô gái như thế trong bầy thiêu thân của anh.

.

Lần thứ 4 gặp anh trong những buổi tiệc chiêu đãi liên miên ở nước ngoài, em đã tự nguyện lao vào vòng tay ấm áp của anh, chỉ vì yêu. Lúc đó em vừa tròn 25 tuổi. Và em ngây thơ cho rằng chỉ vì yêu người ta có thể nhắm mắt làm tất cả, tình yêu là đích đến và là la bàn phương Bắc cho mọi hành động của tuổi trẻ.

Anh không hề giấu em là anh đã có vợ, theo anh nói là con gái của 1 vị quan

chức lớn, anh rất mang ơn vì đã đỡ đầu cho anh từ ngày anh còn hàn vi trong trường đại học, người đã giúp đỡ anh về tài chính để anh lấy được bằng Tiến sỹ và là bệ đỡ cho anh trên con đường hoan lộ. Nếu biết 1 đứa trẻ với gia cảnh hết sức bình thường, không hề có tiền bạc cũng như ô dù có thể bằng cách nào len vào vị trí như hôm nay, trong vòng chỉ có 10 năm công tác, thì đó là câu chuyện cổ tích của riêng anh. Nhưng cái giá phải trả là cô vợ mỏng manh, ông ọ, kiêu căng là cô con gái rượu duy nhất của một gia đình quyền thế. Đối lại cái ghế địa vị chắc chắn sẽ là của anh, trong tầm tay với, không hề xa vời, nhưng anh xứng đáng hơn tất cả để có được vị trí đó và anh tin mình sẽ làm được nhiều điều có ích cho dân cho nước từ vị trí đó.

Em đã tin anh và uống từng lời anh nói, rằng anh không hề yêu vợ, chỉ có lòng biết ơn, tình nghĩa nhọt nhạt và giữa 2 người là khoảng trống mênh mang không bao giờ lấp đầy của kiến thức và sự hào nhoáng trống rỗng của cô vợ quen được nuông chiều trong nhung lụa từ bé.

Rằng anh sẽ bỏ vợ khi anh đạt được địa vị, khi ân nhân của anh an toàn về hưu và em chỉ cần biết chờ đợi trong bóng tối, là người tình trong bóng tối của anh, là niềm hạnh phúc duy nhất đích thực của anh là nguồn động viên không bao giờ cạn cho anh tiếp tục làm việc và phấn đấu (em nào hay anh đã có 1 cô công chúa nhỏ là niềm hạnh phúc đích thực khác ở nhà và 1 hoàng tử nữa đang nằm trong bụng cô vợ-nhọt-nhạt của anh mới là nguồn động viên không cạn cho con đường tương lai của anh!)

Em không hề nghi ngại người đàn ông đầy chất xám đó lại có những mảng tối đen ghê người.

Những mảng tối đó chỉ lộ ra sau 5 năm yêu và chờ đợi.

Bắt đầu là cuộc gặp gỡ bất ngờ với cô-vợ-đồng-đánh-nhọt-nhạt của anh. Cuộc gặp gỡ như 1 vòi phun nước có công suất cực mạnh dập tắt ngọn lửa tình rừng rực của em.

Vợ anh xinh đẹp, trẻ trung, quý phái và trên hết rất dịu dàng đảm thắm, đầy hiểu biết, khác xa với lời anh ai oán hàng đêm với em.

Em không thể nào quên được từng chi tiết nhỏ của cuộc gặp gỡ lạ lùng đó, giữa 1 người đàn bà viên mãn ngẩng cao đầu và 1 cô gái xám xịt thu mình lại

luôn cúi mặt!

Vợ của anh ngồi đó trước mặt em, 2 bàn tay gầy mảnh mai có những ngón thon nhỏ, được chăm sóc cầu kỳ, phủ 1 lớp sơn màu hồng nhạt viền trắng đài các, đặt hờ hững trên chiếc giỏ xách LV đắt tiền. Chiếc áo đầm voan mỏng sang trọng cũng màu hồng nhạt rộng rãi không che nổi cái bụng lùm lùm tròn vo.

Chị cười nhẹ nhàng khi bắt gặp tia mắt thảng thốt của em, dính chặt vào cái bụng bầu đầy kiêu hãnh:

- 6 tháng đó em, mà gọn không? con trai thì gọn như vậy. Anh đang mong chờ con trai lắm - chị vuốt ve cái bụng nhô cao, đầy mãn nguyện - “Vua” tương lai của anh đây!

Chị nhìn em chăm chú, tia nhìn dịu dàng, không chút cay đắng thù hận:

- Em xanh xao quá, không như anh tả với chị. Em biết đàn ông sẽ nói gì khi vợ biết chuyện không? Em không thể tưởng tượng nổi đâu, mà em cũng đừng biết làm gì, tệ bạc lắm em!

Chị tiếp tục độc thoại, giọng trong trẻo nhỏ nhẹ:

- Anh nói anh là mối tình đầu của em, em van xin tình cảm và sự thương hại của anh, em có thể chết vì không được anh yêu, nhưng chị thấy em cứng cõi hơn như vậy nhiều. Chị tin là em yêu anh thật lòng. Không như những cô gái khác.

Chị lại cười với đôi mắt mở to đau đớn của em:

- Có rất nhiều những cô gái khác, nhưng không được lâu như em đâu. Chị thật tệ, giờ biết em thì đã 5 năm rồi, con gái của chị cũng tròn 5 tuổi. Trùng hợp không em?

- Em nghĩ anh là mối tình lớn của em? Anh là người đàn ông lớn duy nhất của em? Chị cũng từng nghĩ như vậy, nhưng bây giờ chị hiểu anh quá nhỏ bé, muôn đời là cậu bé rất cần người khác, nhiều người khác vây quanh mình, anh cần sự chú ý, hào quang, yêu thương, sự ngưỡng mộ như con nghện.

Anh nói láo để được sùng bái, và anh nói thật để được yêu thương. chị yêu anh hơn vì như vậy, vì anh quá nhỏ bé và anh cần chị.

- Em có yêu anh nữa khi biết anh nhỏ bé, tầm thường và lừa dối không?

- Chị biết em cần thời gian suy nghĩ trước khi trả lời có hay không. Nhưng chị có thể trả lời ngay-chị vẫn yêu người đàn ông đó.Và anh là của chị, bao giờ cũng vậy.Cho đến chết. Sẽ là như vậy!

Chị đứng lên khoan thai bước đi, dịu dàng vuốt ve cái bụng tròn căng:

- Nó đạp chị đẩy em ạ, nó biết khi nào mẹ nó xúc động mà! Em yên tâm, chị sẽ không ép buộc em làm gì cả.Chị biết em sẽ làm điều em cần làm.Người như em không cần ai phải nói nặng lời và nói nhiều đâu. Nhưng em sẽ không gặp anh nữa làm gì. Anh sẽ đưa chị ra nước ngoài sanh, anh cứ khẳng khẳng như vậy, cái mode bây giờ như vậy em ạ. Chị đã nói rồi, anh có nhiều ý thích ngông cuồng trẻ con lắm!

Chị đi rồi, mùi nước hoa Lancome sang trọng vẫn nồng nàn trong không gian nhỏ hẹp của căn nhà thuê. Mùi nước hoa như làm em nhiễm độc, em chưa bao giờ xài nước hoa, anh nói anh không thích mùi nước hoa!

Chị nói đúng. Anh không bao giờ còn gặp em nữa. Anh biến mất đầy bất ngờ và dứt khoát như ngày anh đến.

Em chỉ gặp lại anh trên báo chí, tivi, và em đau đầu sấn lũng tin tức của anh. Em đau đớn tuyệt vọng vì mất anh, và chợt hiểu ra rằng em chẳng là gì của anh cả, Không là 1 cái chấm nhỏ trong đời anh, Không để lại dấu vết gì. Em không hề có số phone thật của anh. Không biết anh ở đâu. Không có bất cứ dấu vết nào của anh để lần theo. Ngoài những món quà đắt tiền hào nhoáng mà trợ lý của anh mua vội vã ở sân bay sau những chuyến công tác nước ngoài và phân loại chi tiết món nào cho ai. Em đã từng ở trong danh sách quà tặng của anh. CHi có vậy thôi!

Sau đó ít ngày, giám đốc của em gọi em lên, rất nhẹ nhàng thông báo là em nên chuyển công tác, vì chuyên môn của em cần được phát triển và nâng cao hơn trong môi trường thuận lợi hơn.

Em từ chối lời đề nghị chuyển công tác về 1 chi nhánh khác ở tỉnh xa. Em vội vã xin nghỉ việc, ra đi không 1 lời từ biệt. Mà cũng chẳng ai buồn từ biệt em, mọi người len lén nhìn em với cặp mắt hả hê nhưng dè chừng.

Em chưa bao giờ nghe 1 lời nào từ anh, 1 tin nhắn ngắn gọn cũng không có. Chiếc điện thoại bé bỏng nhỏ xinh quà tặng của anh vẫn luôn ở chế độ mở chờ đợi, dù em đã đổi nhiều điện thoại khác, đắt tiền hơn. Số sim đặc biệt anh mua riêng cho em (hàng chục triệu đồng như anh tự hào nói), em không bỏ đi, em vẫn xài với hy vọng mơ hồ anh còn nhớ đến.

Nhưng không bao giờ anh nhớ đến nữa.

Niềm hy vọng duy nhất của em là mỗi đêm, trước chiếc tivi 45 inches to đùng chiếm hết góc phòng, em ngồi dán vào màn hình và kênh yêu thích của em là thời sự, tất cả thời sự của các kênh, các đài. Em lén dò theo anh. Tim em đập dồn dập mỗi lần anh lướt qua trong 1 chương trình thời sự. Mắt em sáng rực dán chặt vào từng động tác của anh khi anh phát biểu, anh đi thăm 1 công trình, vào bàn tay điệu dàng của anh chém vào không khí mỗi lần anh nói trước đám đông, vào đôi mắt lấp lánh thông minh sau làn kính trắng và nụ cười thân thiện chiêu dụ lòng người... Tất cả những thứ thần thuộc nay đã vĩnh viễn xa rồi.

Chỉ có 1 điều làm em đau thắt lòng. Sau nụ cười sáng khoái rực sáng của anh, em bắt gặp, và ngày càng thường xuyên hơn, góc tối đen lạnh lẽo chết chóc trong mắt anh.

Ngày nào đó góc tối sẽ chiếm lấy anh trọn vẹn. Sẽ tiêu diệt phần sáng trong anh.

Và ngày đó em tin đang đến rất nhanh.